

బుద్ధా మురళి

అధికార భాషలో ప్రశ్నిద్దాం

సమాచారం తెలుసుకొనే హక్కు లేనప్పుడు వాక్ స్వాతంత్ర్యం సంపూర్ణం కాదు అనే భావన నుంచి పుట్టిందే సమాచార హక్కు చట్టం 2005. వయోజన ఓటు హక్కు తర్వాత ప్రజల చేతికి అంతశక్తిమంతమైన ఆయుధం సమాచార హక్కు చట్టంతో లభించింది. నీ వద్ద ఓ సమాచారం అంటూ ఉంటేనే కదా? మూట్టాడేది. సమాచారం తెలుసుకొనే హక్కు తనకు ఉందని సామాన్యులకు తెలియాలంటే అది మాతృభాష ద్వారానే సాధ్యం అవుతుంది. సమాచార హక్కు చట్టంలో ఇంగ్లీష్, హిందీతో పాటు ఆయా రాష్ట్రాల అధికార భాషలో సమాచారం అందించాలని చట్టంలో పలుచోట్ల పేర్కొన్నది.

పరిపాలనకు సంబంధించిన సమాచారం మాతృభాషలో విస్తృతంగా అందుబాటులో ఉండేటట్లు చూడమని చెబు తున్నదీ చట్టం. సామాన్యులను శక్తివంతంగా మార్చే ఎన్నో చట్టాలను మనం తయారుచేసుకున్నా అవేమీ సామాన్యులకు అర్థమయ్యే భాషలో లేవు. ఇంగ్లీషులో ఉన్నాయని, మనం భాషిస్తున్న చట్టాల్లోని చాలా పదాలు లాటిన్ భాషలోనివి. పలు యూరప్ దేశాల్లో ఈ లాటిన్ పదాలు ఇంగ్లీష్ చట్టాలను సులభమైన ఇంగ్లీష్ లోకి మార్చాలనే ఉద్దేశ్యం సాగుతున్నాయి. ఇటీవల తెలుగులో ఓ చట్టాన్ని చదివితే అందులో ఉన్న ఒక మాట ఇంగ్లీష్ నుంచి సులభమైన ఇంగ్లీష్ లోకి అనువాదం చేసి, సులభమైన ఇంగ్లీష్ నుంచి తెలుగులోకి అనువాదం చేసినట్లు పేర్కొన్నారు. అది చదివి దీన్ని సులభమైన తెలుగులోకి అనువాదం చేయాలనిపించింది. ప్రజల కోసం చట్టాలు అనుకున్నప్పుడు అవి ప్రజల భాషలో అందుబాటులో ఉండాలి. న్యాయవాదులు కూడా ఇంగ్లీష్ నుంచి సులభమైన ఇంగ్లీష్ లోకి అనువాదం చేసుకోవలసిన పరిస్థితి ఉంటే ఇక ఆ చట్టం ఎవరి కోసమైతే ఉద్దేశించిందో, ఆ సామాన్యుల పరిస్థితి ఏంటి?

అత్యంత శక్తివంతమైన సమాచార హక్కు చట్టం ఇప్పటికీ సామాన్య ప్రజల్లోకి వెళ్లలేదు. 2005లో వచ్చిన ఈ చట్టాన్ని గత పన్నెండేళ్ల నుంచి దేశవ్యాప్తంగా ప్రజలు వినియోగించుకున్న తీరుపై శాస్త్రమైన అధ్యయనం ఏదీ లేదు. కొన్ని రాష్ట్రాల్లో, ప్రాంతాల్లో సేకరించిన చిన్న పాటి సమాచార దేశవ్యాప్తంగా పరిస్థితి అంచనాకు ఉపయోగించుకుంటున్నారు. 2009 ఫ్రెస్ వాటర్ హాస్ కుమార్ దేశవ్యాప్తంగా నిర్వహించిన సర్వేలో గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో 13 శాతం మంది, అర్బన్ (పట్టణ) ప్రాంతాల్లో 33 శాతం మంది ఆర్థిక చట్టం గురించి అవగాహన కలిగి ఉన్నట్లు నివేదికలో పేర్కొన్నది. చట్టం వచ్చిన నాలుగేళ్ల తర్వాత పరిస్థితిలా ఉన్నా, పన్నెండేళ్లు గడిచాయి కాబట్టి పరిస్థితి మెరుగుపడి ఉండవచ్చని ఆరేటివ్ చట్టంపై అవగాహన కోసం నిర్వహించే ప్రాంతీయ సదస్సుల్లో వక్రలు అభిప్రాయం వ్యక్తం చేస్తున్నారు. కానీ చట్టం వచ్చి పుష్కరకాలం గడిచిన తర్వాత కూడా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో 12 శాతం అర్బన్ (పట్టణ) ప్రాంతాల్లో 33 శాతం మందికి ఆర్థిక చట్టంపై అవగాహన ఉందనే, అంచనా సరికాదేమోననిపిస్తున్నది. చాలామంది పాత్రికేయులు, న్యాయవాదులతో మాట్లాడినప్పుడు సమాచార హక్కు చట్టం అంటూ ఒక్కటి ఉందని తెలుసు కానీ, దీన్ని ఉపయోగించుకోలేదు, ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి తెలియదనే సమాధానం వినిపించింది. కొందరు జిల్లాస్థాయి ప్రజా సమాచార అధికారులు సైతం చట్టం గురించి తెలియదని చెప్పడం విశేషం.

సమాచార కమిషనర్ వద్దకు విచారణకు వచ్చిన పూర్వ ఆదిలాబాద్ జిల్లా విద్యాశాఖాధికారి ఒకరు వట్టి చేతులతో వచ్చి ఆగస్టులో రిటైరవు తాను, నాకేమీ తెలియదు మా పైవాళ్లు తాము తప్పించుకోవడానికి నాపై వేశారు, నాకు ఈ బాధ్యత అప్పగించారని చెప్పకొచ్చారు. అధికారులకే ఈ చట్టం గురించి సరైన అవగాహన లేనప్పుడు, సామాన్య ప్రజలకు ఉంటుందని ఎలా అనుకుంటారు. ఎవరో కొద్దిమంది ఆర్థిక ఉద్యమకారులకు చట్టంపై అవగాహన ఉన్నంతమాత్రాన సరిపోదు. విస్తృత సంఖ్యలో మన ప్రజలకు ఈ చట్టం

పై అవగాహన ఉంటే ప్రజలు ప్రశ్నించగలరు. ప్రజలు ప్రశ్నించినప్పుడు అధికారుల్లోనూ మార్పు వస్తుంది. వ్యక్తి ప్రయోజనాలు, అధికారులను లక్ష్యంగా చేసుకొనే సమాచారం కోసం కాకుండా, సమాజానికి మేలు చేసే సమాచారం కోరడం ప్రయోజనకరం. ఇద్దరు లేక ముగ్గురు చాలంటూ ఒకప్పుడు సాగించిన కుటుంబ నియంత్రణ ప్రచార ప్రభావం ఈ రోజు దేశం మొత్తంపై ఉన్నది. చదువుకున్నాడా? చదువుకోలేదా? అనే తేడా లేకుండా మొత్తం దేశంపై ప్రభావం చూపిన ప్రచారం అది. ఆర్థిక ఉద్యమకారులు చట్టంపై అవగాహన ఉండి వందలాది పిట్టిష్టు వేసి రికార్డులు సృష్టించడం కన్నా తమ పరిధిలో ఈ చట్టం గురించి సామాన్యులకు అవగాహన కలిగించడం వల్ల ఎక్కువ ప్రయోజనం ఉంటుంది. చేపలు పట్టివ్వడం కాదు, పట్టడం నేర్పించాలన్నట్టు ఉద్యమకారులకు అవగాహన కలిగించేందుకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి. సామాన్య ప్రజలు ఇది మాకు మేలుచేసే చట్టం అని గ్రహించాలి. అంటే అధికార భాషలో అయితేనే సాధ్యమవుతుంది.

చట్టాలు ప్రజల భాషలో కూడా ఉన్నప్పుడు, ప్రజల భాషలో ఉన్నప్పుడు ప్రజలకు వాటిపై అవగాహన ఉంటుంది. తమకున్న హక్కుల గురించి తెలుస్తుంది. ప్రశ్నించే స్వభావం వస్తుంది. అందువల్లనేమో, వేల ఏండ్ల నుంచి అధికార యంత్రాంగం చట్టాలు ప్రజల భాషల్లో ఉండాలనే దానిపై ఏ మాత్రం ఆసక్తి చూచరు. తెలంగాణ ఆవిర్భావం తర్వాత

డిసెంబర్లో జరిగే ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల్లో తెలుగు అమలుకోసం ప్రభుత్వం కచ్చితంగా కీలక నిర్ణయాలు తీసుకుంటుందనే ఆశ తెలుగు భాషాభిమానులకు కలుగుతున్నది. తెలుగు భాష పేరుతో రాష్ట్రం ఏర్పడినా, పాలనలో తెలుగు కనిపించలేదు. తెలుగును రాజకీయంగా ఉపయోగించుకున్నవారు కూడా తెలుగుకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేదు. తెలంగాణ పునర్నిర్మాణంతో పాటు తెలంగాణలో తెలుగు భాషా పునర్నిర్మాణం సాధ్యమేనని అనిపిస్తున్నది.

త వ్యవసాయశాఖ అధికారితో ముద్రి చెన్నారెడ్డి మానవ వనరుల అభివృద్ధి కేంద్రంలో సీఎం కేసీఆర్ సమావేశమయ్యారు. తమ శాఖ గురించి ఉన్నతాధికారి ఆంగ్లంలో ఉపన్యాసం ప్రారంభించారు. కొద్దిసేపటి తర్వాత ముఖ్యమంత్రి జోక్యం చేసుకొని, తెలుగులో మాట్లాడలేరా? అని ప్రశ్నించారు. ప్రజల కోసం సమావేశం నిర్వహించి, వారికోసం చర్చిస్తున్నప్పుడు వారికి అర్థమయ్యే భాషలో మాట్లాడేందుకు అయిష్టత ఎందుకో? ప్రజలకు సేవలందించేందుకు అధికారులు, ప్రభుత్వ సిబ్బంది ఉంటారు. కానీ, ప్రభుత్వ యంత్రాంగం కోసం ప్రజలు కాదు. ప్రజలు, ప్రభుత్వానికి భాషే ప్రధాన అడ్డంకేడగా మారుతున్నది. చివరికి ఉత్తరాదికి చెందిన కొందరు ఐఏఎస్ లు కూడా తెలుగు నేర్చుకొని కొత్త జిల్లాలకు కలెక్టర్లుగా ప్రజలకు చేరువవుతున్నారు. ప్రజల భాష, పాలకుల భాష వేరుగా ఉండటం ఆధునిక పోకడేమీకాదు. వేల సంవత్సరాల నుంచి వస్తున్న సంప్రదాయం. ప్రజాస్వామ్యంలో ఇదే విధానం కొనసాగడమే దురదృష్టకరం. ప్రముఖ చరిత్రకారులు రాబోయే సాంకృతిక యుద్ధ ఋగ్గద ఆర్యులు అనే పుస్తకంలో పాలకుల, పాలితుల భాష ఏ కాలంలో ఎలా ఉంటే ప్రస్తావించారు.

ఉదాహరణకు.. దాదాపు మూడు వేల ఏండ్ల క్రితం అంటే.. శ్రీతా యుగం, క్రీస్తుపూర్వం 1150లో భరత గణాల రాజుల సుదాసుపాలన పాలకులది ఛంద భాష, ప్రజలది, ద్రావిడ, కిరాత భాషలు. ఇక తెలంగాణలో ప్రజల భాష తెలుగు కాగా వందల సంవత్సరాల పాటు ఉర్దూ రాజభాషగా వెలుగొందింది. రాజకీయంలో రాజ భాషనే అధికార భాషగా నిలిచింది. చిత్తంగా ప్రజాస్వామ్యంలో పాలకుల భాషకు కూడా పాలనలో ప్రాధాన్యం కనిపించడంలేదు. రాజోద్ద్యోగుల భాషే రాజభాషగా నిలుస్తున్నది. ఇతర రాష్ట్రాలకు చెందిన కొంతమంది ఉన్నతోద్ద్యోగుల కోసం ప్రజలు మాతృభాషకు దూరం కావాల్సిన పరిస్థితి. ఉద్యోగ, ఉపాధి, విదేశీ విద్య వంటి అవకాశాలకు ఇంగ్లీష్ అవసరమే కాదని ఎవరూ అనరు. సొంత రాష్ట్రంలో తెలుగుకు అంతే ఆదరణ ఉండాలి. డిసెంబర్లో ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలను పెద్ద ఎత్తున నిర్వహించేందుకు ప్రభుత్వం సిద్ధమవుతున్నది. సీఎం కేసీఆర్ సహజంగా తెలుగు భాషాభిమాని. ఏ సభలోనైనా తెలుగు పద్యాన్ని అలవోకగా వినిపిస్తారు.

తెలుగు మహాసభల సందర్భంగా పాలనలో తెలుగుకు చట్టం కట్టాలని కోరుకోవడం, కడుతారని ఆశించడం అత్యాశ ఏమీ కాదు. మా సిద్ధులు, మా లెక్కలు అనేది ఆర్థిక నివాదం. దీనికితోడు మా చట్టం మా భాషలో అని కూడా భావించాలి. అప్పుడే ఎవరికోసం ఈ చట్టం రూపొందించారో వారికి ప్రయోజనం కలుగుతుంది. శాసనసభలో మైన్దాల్ల

(శాసనకర్త: రాష్ట్ర సమాచార కమిషనర్)

